

Problemfri er bogen dog ikke. Den har ud fra to forskellige målestokke to ufor-
nelige skavanker, thi den er både for kort og for lang. Den er lidt for lang i den
henseende, at bogens første del, der reelt må anses for »råstof« til anden del om
Weber og Durkheim, optager for meget plads; og den er meget for kort i forhold
til prisen. Mere end 500 kr. er meget at betale for ca. 250 sider, som tilmed ikke
er fuldstændig og aldeles fri for korrekturfejl.

Henrik Jensen
Folketingets sekretariat

Stephen Wilks, *Industrial policy and the motor industry*, Manchester: Manchester
University Press, 1988 (revised), 338 s., £ 10.95.

Stephen Wilks, der er senior lecturer ved Liverpool University Institute of Pub-
lic Administration and management, har i mange år beskæftiget sig med industri-
politik, især i England, men også mere komparativt. Den her omtalte bog har til
formål at analysere tilbagegangen i den britiske bilindustri, der på et tidspunkt
var den klart vigtigste industribranche i England.

Bogens kapitler kan tematisk opdeles i tre dele. Den første del præsenterer red-
skaber til brug for analyse af industripolitikken, og Wilks lægger her vægt på et
institutionelt og et partipolitisk perspektiv. Anden del indeholder den empiriske
analyse af skiftende regerings forhold til industrien, både før midten af
1970'erne, hvor afstanden mellem regering og industri var betydelig, og efter
1975, hvor regeringerne hyppigt interвенerede, blandt andet i form af »rednings-
aktioner« for bilindustrien. Tredje del fremhæver den økonomiske og politiske
betydning, som de store fremstillingsvirksomheder har på regeringernes politik.

Wilks demonstrerer overbevisende, at selv om industriens, og herunder bilin-
dustriens udvikling kun kan forklares ud fra et samspil mellem mange forhold,
så har også regeringerne lod og del i den industrielle deroute. Slående hedder det
således: »But the main indictment is that government as a system has lacked awa-
reness, has pursued policies which almost accidentally have harmed the industry
and has operated irresponsibly where a real responsibility for the national interest
existed« (s. 273). Og det påvises, at denne negative indflydelse har udspillet sig
i flere sammenhænge, nemlig med hensyn til den makroøkonomiske politik, med
hensyn til industriens »reguleringsomgivelser«, for eksempel sikkerhedsstandar-
der og forureningskontrol, med hensyn til den generelle industripolitik og med
hensyn til de virksomhedsspecifikke interventioner.

Wilks søger også at forklare, hvorfor ingen af de to dominerende partier eller
det politiske system som helhed har været i stand til at udvikle en sammenhæn-
gende og konstruktiv industripolitik med de nødvendige institutioner og politi-
ske processer. Analysen peger på fire forklarings-elementer: Prioriteringen af
virksomhedernes autonomi, den engelske tradition med en »svag stat«, den mar-
kante internationalisering af finanskapitalen og de store korporationer samt dok-

Problemfri er bogen dog ikke. Den har ud fra to forskellige målestokke to ufor-
nelige skavanker, thi den er både for kort og for lang. Den er lidt for lang i den
henseende, at bogens første del, der reelt må anses for »råstof« til anden del om
Weber og Durkheim, optager for meget plads; og den er meget for kort i forhold
til prisen. Mere end 500 kr. er meget at betale for ca. 250 sider, som tilmed ikke
er fuldstændig og aldeles fri for korrekturfejl.

Henrik Jensen
Folketingets sekretariat

Stephen Wilks, *Industrial policy and the motor industry*, Manchester: Manchester
University Press, 1988 (revised), 338 s., £ 10.95.

Stephen Wilks, der er senior lecturer ved Liverpool University Institute of Pub-
lic Administration and management, har i mange år beskæftiget sig med industri-
politik, især i England, men også mere komparativt. Den her omtalte bog har til
formål at analysere tilbagegangen i den britiske bilindustri, der på et tidspunkt
var den klart vigtigste industribranche i England.

Bogens kapitler kan tematisk opdeles i tre dele. Den første del præsenterer red-
skaber til brug for analyse af industripolitikken, og Wilks lægger her vægt på et
institutionelt og et partipolitisk perspektiv. Anden del indeholder den empiriske
analyse af skiftende regerings forhold til industrien, både før midten af
1970'erne, hvor afstanden mellem regering og industri var betydelig, og efter
1975, hvor regeringerne hyppigt interвенerede, blandt andet i form af »rednings-
aktioner« for bilindustrien. Tredje del fremhæver den økonomiske og politiske
betydning, som de store fremstillingsvirksomheder har på regeringernes politik.

Wilks demonstrerer overbevisende, at selv om industriens, og herunder bilin-
dustriens udvikling kun kan forklares ud fra et samspil mellem mange forhold,
så har også regeringerne lod og del i den industrielle deroute. Slående hedder det
således: »But the main indictment is that government as a system has lacked awa-
reness, has pursued policies which almost accidentally have harmed the industry
and has operated irresponsibly where a real responsibility for the national interest
existed« (s. 273). Og det påvises, at denne negative indflydelse har udspillet sig
i flere sammenhænge, nemlig med hensyn til den makroøkonomiske politik, med
hensyn til industriens »reguleringsomgivelser«, for eksempel sikkerhedsstandar-
der og forureningskontrol, med hensyn til den generelle industripolitik og med
hensyn til de virksomhedsspecifikke interventioner.

Wilks søger også at forklare, hvorfor ingen af de to dominerende partier eller
det politiske system som helhed har været i stand til at udvikle en sammenhæn-
gende og konstruktiv industripolitik med de nødvendige institutioner og politi-
ske processer. Analysen peger på fire forklaringselementer: Prioriteringen af
virksomhedernes autonomi, den engelske tradition med en »svag stat«, den mar-
kante internationalisering af finanskapitalen og de store korporationer samt dok-

trinære ideologier i et partisystem med to modstående partier, hvilket har skabt problemer for den politiske ledelse. Disse forklaringslementer er vel ikke nye, men Wilks analyse giver dem kød og blod.

Wilks bog er veldokumenteret og indeholder i kapitlerne 1,2,3,10 og 11 mange overvejelser af mere generel karakter med hensyn til industripolitik og det britiske politiske system. De øvrige kapitler er bestemt læseværdige og også nødvendige, fordi det er heri den empiriske afprøvning og dokumentation for de fremsatte synspunkter findes. Men man kommer ikke udenom, at disse kapitler er meget detaljerede og indimellem også for detaljerede, selv for et branchestudie.

Stephen Wilks bog kan anbefales til alle, der er interesserede i en bestemt industrisektors økonomiske og politiske forhold, engelsk industripolitik i almindelighed og det britiske politiske system.

Niels Chr. Sidenius
Institut for Statskundskab